

Spillet om

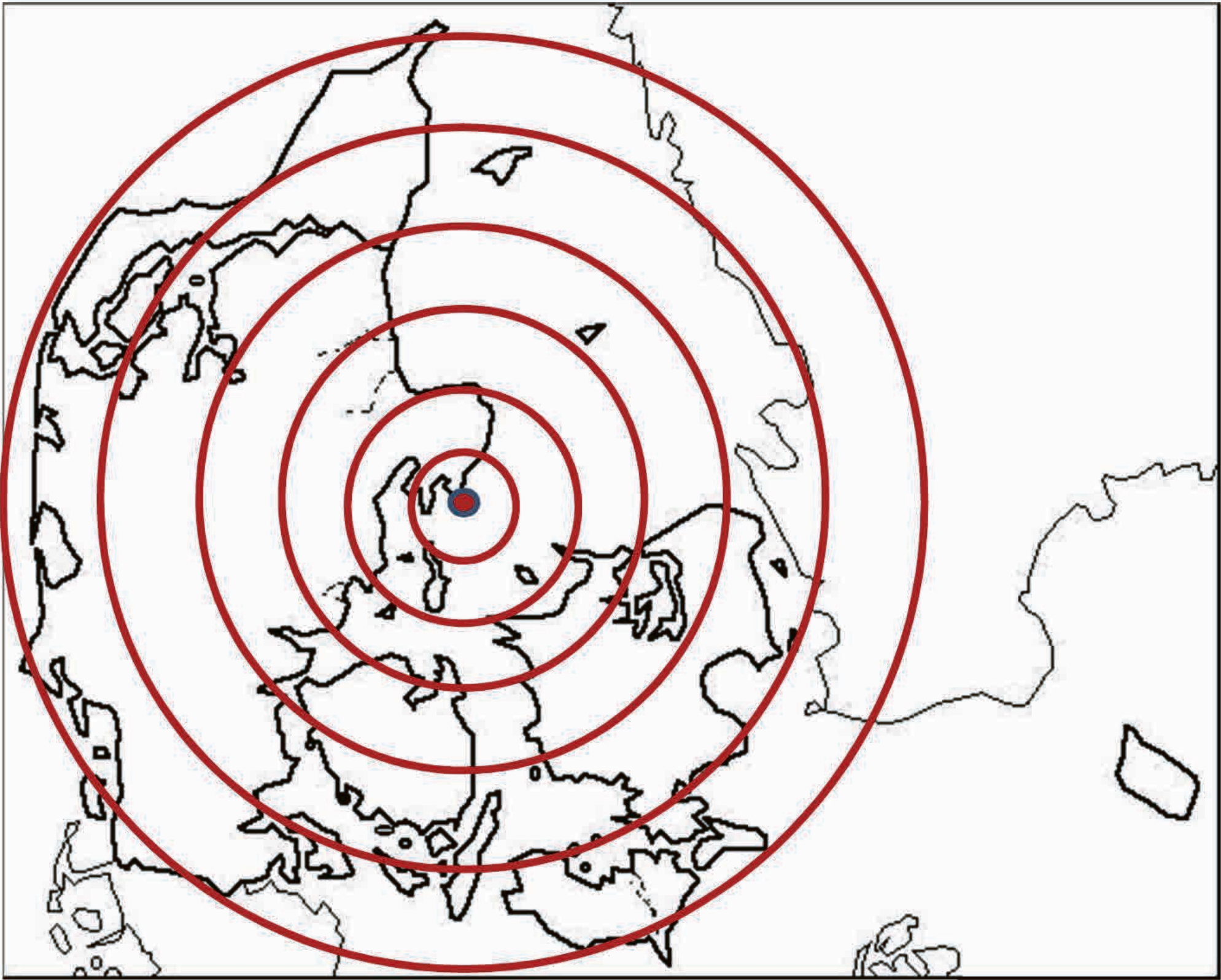
Man må ta', hvad man kan få, og nu handler det så om at få det bedste ud af det

Af Thorkil Thorsen

KLUMME

Rådet for Socialt Udsatte lokaliseres på Bornholm! Hvordan er de dog kommet på den idé i regeringen? Vi ved det ikke. Men det er altså bare en af brikkerne i den kolossale flytning af statslige arbejdspladser væk fra hovedstaden.

Faktisk er der meget, vi ikke ved om projektet. Vi ved ikke, hvorfor det er blevet 3900 stillinger. Vi ved ikke, hvorfor det er blevet netop de arbejdspladser. Vi ved ikke rigtigt, hvorfor de udpegede arbejdspladser skal placeres dér, hvor det nu er bestemt. Og selve formålet med masseforflytningen får vi forklaret med tomme slagord og tågesnak.

udflytningen

Projektets formål er ifølge statsministeren at skabe ”et Danmark i balance” og ”et Danmark, der hænger sammen”. (Han tænker ikke jernbane- og færgeforbindelser). Staten er jo os alle sammen, og derfor er det naturligt, at statens arbejdspladser også ligger derude, hvor folk bor, forklarer han.

Erhvervs- og vækstministeren bliver spurgt af en journalist, hvorfor det er nødvendigt at flytte så mange arbejdspladser. Hertil siger han flere gange – som om det er det væsentligste – at Venstre gik til valg på at lave en samfundsstruktur, hvor flere offentlige arbejdspladser rykker ud af hovedstadsområdet – og ”vi vil levere på det, vi har sagt.” På spørgsmålet om, hvem det skal være til glæde for at flytte arbejdspladserne, siger han: ”Ja, det er jo til glæde for, at regeringen har en ambition om at skabe et Danmark der hænger bedre sammen.” Journalisten vil så vide noget om succeskriteriet for det her store projekt og spørger, på hvilken skala ministeren om 10 år vil måle sammenhængskraften. Og ministeren svarer: ”Jamen, det måler jeg jo på, om hvorvidt det er blevet en succes”.

Om valget af de nye værtsbyer fortæller statsministeren, at de har bestræbt sig på at placere arbejdsopgaverne i nogle sammenhængende faglige miljøer. Han finder det fx naturligt, at ”Børnerådet flytter til børnenes hovedstad Billund”. Jo, sådan sagde han gudhjælpemig! Det var vel underforstået, at der jo ligger en stor legeplads i nærheden, og det skulle så i sig selv kvalificere byen til at få Børnerådet. Hvad skal vi bornholmere så lægge i det, at han placerer Rådet for Socialt Udsatte på Bornholm?! Måske skal vi bare finde trøst i, at Udlændingestyrelsen bliver flyttet til Næstved og ikke til Rødbyhavn, hvor den

ellers ville forekomme mere velanbragt i disse tider.

Når regeringen omtaler projektet som ”intelligent udflytning”, men ikke kan forklare, hvori det intelligente består, og heller ikke kan argumentere troværdigt for beslutningsgrundlaget, så åbner den en la-deport for alternative forklaringer. Her er én:

Regeringen sidder efter en middag på Marienborg i de bløde lænestole og drikker kaffe og cognac. En af ministrene siger: Hov, vi har jo det her valgløfte om at flytte statslige arbejdspladser ud af byen. De husker ikke rigtigt, hvorfor de i valgkampens hede lovede det. Men nu hænger de på den, for de vil jo levere på det, de har sagt. Ingen kan umiddelbart diske op med nogen gode forslag til kriterier for udflytningen, eller for omfanget af den. Men en kreativ sjæl får en idé: De kommer små sedler med navne på en statslig styrelse eller institution i København ned en i pose. Derefter trækker de på skift en seddel op af posen. Efter første runde er der så trukket 17 navne. Og så tager vi den lige én gang til for prins Knud. I den løsslupne stemning snyder et par af ministrene og trækker denne gang to navne op af posen. Derfor er der efter denne første del af udflytningsspillet 38 styrelser og institutioner på brættet.

De skal så fordeles ud over hele landet. Men ingen ved rigtigt hvorhen. En anden minister får nu også en god idé: Han tegner hurtigt en skydeskive på et Danmarks-kort og klistrer det på en plade. Og Lars finder dart-pilene frem. Her starter så anden del af udflytningsspillet. Den første pil gælder for Geodatastyrelsen, råber boligministeren skingert, og kaster selv. Pilen rammer lige ned i Ålborg. Sådan – så er

den placeret. Spillet fortsætter. Ingen rammer plet, og derfor får Ebeltoft ikke en eneste statslig arbejdsplads fra lageret i København.

Carl Holst vil gerne have Forsvarsministeriets Personalestyrelse til sin hjemby Rødding; og han vil gerne kaste selv. Men selv om han har en vis rutine i at skyde sig selv i foden, så har han ikke nogen sikker hånd. Pilen havner helt oppe i Hjørring, hvor der allerede sidder en anden af de kastede pile (Statens Administration). Men pyt, så får Hjørring bare to, hujes der muntert.

Nu råbes Rådet for Socialt Udsatte op på ren auktionarius-manér. Et sekretariat med fem arbejdspladser! Fem arbejdspladser denne gang! Hvem skal have fem arbejdspladser? Flere af ministrene råber taktfast Nakskov, Nakskov! Nakskov er på røven! Stemningen bliver mere og mere kåd. Hvem vil kaste? Af diskretionshensyn holder jeg det hemmeligt, men vedkommende er ikke nogen ørn med en dart-pil. Hun rammer langt uden for skiven. Pilen flagrer ned i bynavnet Rønne og er faktisk tæt på at falde på gulvet. Det er på et hængende hår, at det ikke sker.

Og ja, sådan gik det altså til, at Bornholm fik 5 af de 3900 statslige stillinger.

Nå, men man må ta’, hvad man kan få, og nu handler det så om at få det bedste ud af det. Er vi heldige, flytter alle fem medarbejdere til Bornholm med deres familier og køber hus og bliver aktive i lokalsamfundet. Hvis vi er endnu heldigere, så er de gift med arbejdsivrige smede, ingeniører, politibetjente, praktiserende læger eller

sygeplejersker. For det er den slags faggrupper, vores ø tørster efter.

Hvis vi derimod er uheldige, bliver de boende i København og varetager deres stillinger fra en arbejdsadresse i Rønne. Så tillykke til cafeen og supermarkedet i nærheden, hvor de kan finde på at hente deres frokost på de dage, hvor de ikke arbejder hjemme eller holder møder i København. Og tillykke til DAT, som kan forvente lidt flere flypassagerer på ruten Kastrup-Rønne. Nogen egentlig vækst i lokalsamfundet eller nogen national balance og sammenhængskraft bidrager dette ikke til.

Men velkommen til jer fem, under alle omstændigheder.

THORKIL THORSEN er efter 40 års frivillig eksil tilbageflytter i 2009. Potentiel pensionist. Pendler mellem lønarbejde som seniorforsker i København og selvstændig konsulentvirksomhed på Bornholm.

